

Univerzita Karlova, Filozofická fakulta
Katedra jihoslovanských a balkanistických studií

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Patrika Sandeva „Reflexe realismu v srbském dramatu“

Kolega Patrik Sandev si pro svou bakalářskou práci zvolil poměrně obtížné téma – pokus o zhodnocení realistických tendencí a projevů v srbském dramatu. Ač se jedná o relativně široké téma, v českém prostředí mu bývá pozornost věnována spíše jako dílčí oblasti v rámci výzkumu celého realismu jako takového.

Struktura práce vypadá na první pohled jednoduše, ale je logicky vystavěná a vytváří předpoklady pro další využití této práce při bádání dalších studentů či zájemců o srbské realistické drama či obecněji srbskou literaturu a její dějiny.

Rozsáhlejší první kapitola vcelku pěkně sumarizuje dosavadní stav bádání nad příchodem a recepcí realismu u jižních Slovanů a především v srbském prostředí. Autorovi práce se podařilo vystihnout nejdůležitější momenty a prvky s touto proměnou (pozdolným opouštěním romantismu) spojené. Druhá kapitola se již soustředí jen na srbské realistické drama, včetně akcentace ideového rozdělení vývoje srbské literatury způsobené existencí výrazného kulturního centra v Novém Sadu a teprve se vzímajícímu Bělehradu, Kragujevací a dalšími centry v Srbském království. Čtvrtá podkapitola se vhodně soustřeďuje na žánry srbského dramatu a jejich specifika. Abychom mohli lépe pochopit, je nezbytné blíže analyzovat konkrétní dramatickou tvorbu tohoto období. Kolega Sandev si vybral dva nejznámější autory (Kočić, Nušić) a provedl analýzu jejich tvorby – včetně detailního rozboru jedné hry od každého (včetně nezbytných životopisných dat). Tato cesta se mi zdá nejvhodnější, protože komplexní rozbor všech srbských realistických dramát by už výrazně přesáhl charakter bakalářské práce. V závěru, který snad mohl být trochu rozsáhlejší, pak kolega Sandev trochu úsporně shrnuje výsledky svého bádání.

Autor se svého úkolu zhostil vcelku zodpovědně, podařilo se mu v podstatě splnit všechny plánované cíle. Text bohužel nese některé znaky nedostatku času při dokončování detailů. Obsahuje též řadu chyb (gramatické a překladatelské

nepřesnosti) a seznam literatury je opravdu velmi stručný, byť obsahuje to podstatné (snad s výjimkou práce P. Cindriće: Hrvatski i srpski teatar, Zagreb 1961). Práci nicméně mohu doporučit k obhájení, protože splňuje parametry bakalářské práce a naznačuje, že odborný vývoj kolegy Sandeva může mít v další práci progresivní charakter. Navrhuji ocenit ji stupněm dva.

vypracoval 21. 8. 2014

PhDr. Jaroslav Otčenášek, Ph.D.

